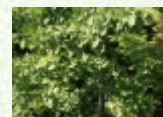

Ginkgo biloba 'Variegata' **miłorząb dwukłapowy 'Variegata'**

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(C) fot. Grzegorz Falkowski

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin

Wolno rosnące drzewo o wzniesionym, nieregularnym pokroju, dosyć luźnej koronie i dwubarwnych, zielono-kremowych liściach. Po 30 latach dorasta do 10 m wysokości. Roślina tworzy 2 rodzaje pędów: nagie, żółto-brązowe długopędy oraz znacznie mniejsze, walczkowate krótkopędy pokryte licznymi bliznami po opadłych liściach. Liście na długopędach są ułożone pojedynczo, skrętolegle, na krótkopędach gęsto skupione w liczbie od 3 do 5. Liście w kształcie typowe jak u gatunku, wachlarzowate, osadzone na długim ogonku, szerokość 5-8 cm, z charakterystycznym wcięciem na wierzchołku dzielącym skórzastą blaszkę liściową na dwie kłapy (bilobus - dwukłapowy). Widlaste unerwienie liści jest szczególną cechą pierwotną. Nerwy rozchodzą się wachlarzowato od nasady liścia po brzegi blaszki liściowej. Cechą charakterystyczną liści są nieregularnie przebarwienia, od kremowych do jasnożółtych. Część liści jest całkowicie ciemnozielona, ale zdarzają się także liście całkowicie białe, większość jest częściowo nakrapiana. Jesienią fascynująco przebarwiają się na żółto i opadają. Jest to kolon żeński. Wiosną, na krótkopędach z kątów liści wyrastają cienkie szypułki z osadzonymi na nich zalążkami. Zazwyczaj tylko z jednego zalążka powstaje nasienie, natomiast drugi zalążek pozostaje nierozwinięty. Zapylenie odbywa się w maju i czerwcu. Tak jak inne rośliny nagozalążkowe miłorząb jest wiatropylny. Pyłek może być przenoszony nawet na odległość 1,5 km. Zapłodnienie przebiega w kilka miesięcy po zapyleniu przy udziale ruchliwych plemników, które są opatrzone wiciami. Kuliste nasienie miłorzębu (nie owoc!) pokryte jest mięsistą, początkowo zieloną, a po dojrzeniu bursztynowo-żółtą osnówką. Dojrzała osnówka opadająca wraz z nasionami wydzielają bardzo nieprzyjemny zapach zjełczałego masła, dlatego w uprawie szczególnie ceni się odmiany męskie miłorzębu, które nie wydają nasion. W Azji (Chiny, Japonia, Korea) nasiona, a właściwie ich „jądro” jest spożywane w różnych postaciach, a drzewa miłorzębów uprawiane są w sadach. Kandyzowane nasiona sprzedawane są jako „orzechy”, a Francuzi wykorzystują pozyskany z nich wyciąg jako dodatek w trakcie produkcji piwa. Odmiany o barwnych liściach mają nieco większe wymagania uprawowe, preferują gleby żyzne, dostatecznie wilgotne, przepuszczalne, zasobnej w próchnicę o lekko kwaśnym odczynie (pH 5-6). Stanowisko powinno być osłonięte od wiatru, ciepłe, lekko ocienione. W pierwszych latach uprawy rośliny (system korzeniowy oraz korony) warto zabezpieczyć przed przemarzaniem. Drzewo jest odporne na choroby, szkodniki oraz tolerancyjne na zanieczyszczenie powietrza. Czasami wykazuje tendencję do rewersji. Jest to nietypowa odmiana, poszukiwana przez amatorów ciekawych roślin. Nadaje się do sadzenia jako soliter w przydomowych ogrodach oraz w założeniach parkowych.

autorzy: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

pierwsza publikacja: E.-A. Carriere, Rev. Horticole, p. 41 2 1854; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Audré Leroy Nursery, Francja (?) Francja

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

małe drzewo lub duży krzew

siła wzrostu

roślina wolnorosnąca (karłowa)

pokrój

drzewiasty wyprostowany

docelowa wysokość

od 10 m do 15 m

barwa liści (igieł)

wielobarwne, pstre lub obrzeżone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

owoce

żółte

ozdobne i jadalne

kuliste

nasłonecznienie

stanowisko cieniste

stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn kwaśny

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

przeiętna ogrodowa

roślina tolerancyjna

walory

ładne jesienne zabarwienie

odporność na zanieczyszczenia

ozdobne owoce

ozdobne z liści/igieł

5a

